ЛИСЕНЯТА І ЯГНЯТА

РОЗМАЛЬОВКА З ВІРШАМИ

“ЛИСЕНЯТА МАЛЕНЬКІ"

(Пісня над піснями 2: 15)

Маленькі лисенята такі милі...
Але псують плоди вони незрілі,
Гризуть коріння, вусики і лози –
Все нищать – ось така від них загроза!

Так наші вади, як ті лисенята,
Нам можуть все найкраще попсувати,
Тож нам “ловити” треба наші вади,
Поки малі вони, щоб дати раду,

Аби не виросли вони й не стали
Нам спотиканням, щоби ми не впали.

ОБМАН

Лисеня номер один
Дуже сильно шкодить тим,
Що ОБМАНЮЄ усіх.
Адже так робити – гріх.
Сатана, почавши теж
Із брехні, що: “Не помреш”, -
Ввів Адама і усіх
У непослух і у гріх.
Бо обман, навіть малий,
Має наслідок тяжкий.
Шкодить він і нам і тим,
Хто ошуканий є ним.
Не зупинишся в брехні –
То потонеш сам у ній.

Приповісті 30 :8

ОБМОВА

Каже друге лисеня:
“Що ж страшного, якщо я
По секрету розповім
Щось про когось, та й усім?”
Тож воно і розказало:
Трохи правди приховало,
Трохи видумало інше,
Щоби було цікавіше —
Зіпсувало за хвилину
Добру думку про людину.
Тож ніколи не пліткуймо,
Підозріння геть відсуньмо,
Поможім собі і брату
Лисеня оце спіймати.

Псалом 34: 14
Тита 3: 2

ГОРДІСТЬ

Ось це третє лисеня
Непокоїть нас щодня,
Бо воно такого роду,
Що несе велику шкоду.
Як за ним услід підемо,
То зі шляху ми зійдемо.
Воно вищості шукає,
Бо чванливий розум має.
Знаєм ми про сатану,
Як колись у давнину
Він звеличення шукав,
І як низько він упав.
Той, хто гордість розвиває,
В небезпеці пробуває,
Бо осліпне і упаде.
Тож Святе Писання радить
Гордість зразу лікувати,
Щоб покірне серце мати.

Приповісті 16: 18

ЛІНИВСТВО

Лисеня четверте має
Той недолік, що шукає,
Як втекти і ухилитись,
Щоб самому не трудитись.
Тільки з'явиться робота –
А воно вже за ворота,
Лиш би вислизнути з хати
І в безділлі полежати.
Тільки от лінивство те
До добра не приведе,
Бо лиш там, де пильна праця,
Запашні плоди рясняться.
Тож ловімо цю лисичку,
Цю погану й хитру звичку.

Приповісті 6: 6-10

ГНІВ

Лисенятко наше п'яте
На нестриманість багате.
Ох і вдачу воно має!
Свого гніву не тримає,
Виливає лють відразу,
Сипле докори й образи,
Невдоволене усім –
Хто ж захоче бути з ним?
Гнів – це гріх, бо він вбиває,
Руйнівну він силу має.
Тож гамуймо гнів любов'ю
І працюймо над собою,
Щоб рости у благодаті
Й принести плоди багаті.

Приповісті 15: 1; 16: 32
Еклезіяста 7: 9

НЕПОСЛУХ

Шосте лисеня на горбі
Носить з вибриками торбу.
Завжди щось воно утне
І халепи не мине.
Хоч сто раз йому повторять,
Хоч і сварять, і говорять,
Воно далі неслухняне,
Мов не чує тата й мами.
Так воно робило, доки
Не отримало уроку –
Не послухалося мами
І втекло собі за браму.
Ну а там його собаки
Покусали так, що знаки
Ще й донині воно має...
Тож тепер уже важає.

Колосян 3: 20

НЕДБАЛІСТЬ

Також сьоме лисенятко
Має вад дуже багато:
Йому значення не має,
Що говорить, що читає,
Коли встало, пішло спати,
Чи прибрало у кімнаті.
І в роботі, і в забаві
Воно страшно є недбале.
Одяг завжди неохайний,
Зачесатися – це зайве.
Ой як важко жити з ним
Разом під дахом одним.
Будьмо чуйні та охайні,
Виправляймо все негайно,
Бережімо лад усюди,
Бо тоді порядок буде
І думки цілком нові
Навіть в нашій голові.

Ісаї 32: 9, 10

НЕПУНКТУАЛЬНІСТЬ

Восьме лисеня постійно
Скрізь приходило запізно,
Чи на зустріч, чи до праці,
Чи увечері, чи вранці –
До останнього чекало,
А тоді лиш поспішало…
На годинник на стіні
Не дивилось взагалі.
Але от одної днини
Всім про ураган звістили.
Лисеня же, як завжди,
Забарилося піти.
…Завершилась сумно пісня
Лисеняти номер вісім.

Приповісті 13 :4

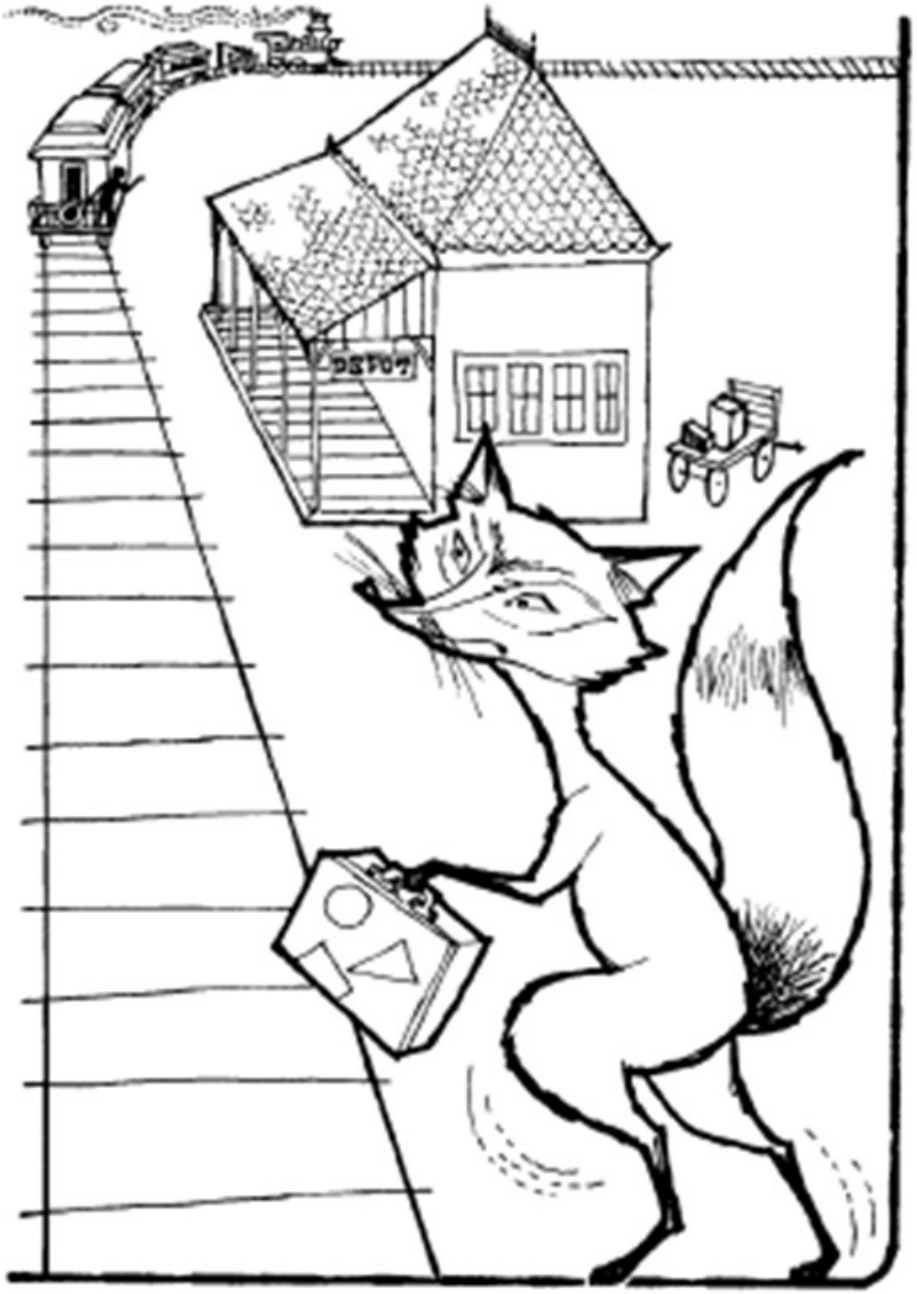

ЗАЗДРІСТЬ

“Аж від заздрості зелене”, -
Так про лисеня щоденно
Говорили всі навколо,
Бо удома, чи у школі
Воно день увесь псувало
Через те, що заздрість мало.
Адже заздрість та – це гріх,
Що з'їдає геть усіх,
Хто ту заздрість в серці має,
Хто чужого пожадає.
Хто за брата не радіє,
Якщо той щось краще вміє.
Це ж бо не життя – а мука!
Треба взяти себе в руки
І перемогти цю ваду –
Стане легше в серці зразу.

Приповісті 14: 30
Приповісті 27: 4

ЯГНЯТА

Про маленьких лисеняток
Розповіли ми багато,
Слід тепер нам розказати
Про малесеньких ягняток.
В них є риси ті блаженні,
Що наближують спасення.
Хочем їх перелічити,
Щоб дізнатись і навчитись,
Як поводитися треба
Тим, хто хоче жити в небі.

ПРАВДА

Це ягнятко здавна
Носить ім'я Правда.
Не обманює воно
Навіть там, де вигідно.
Хоч йому це і на шкоду –
Завжди істину доводить.
Його слово “так” – це “так”,
“Ні” – це “ні” у всіх ділах.
І тому воно щасливе,
Бо життя його правдиве.
Йому вірять всі відразу,
Бо воно лиш правду каже.
Кожен хоче з ним дружити,
Бо з таким приємно жити.

Приповісті 12: 17
Псалом 15: 2

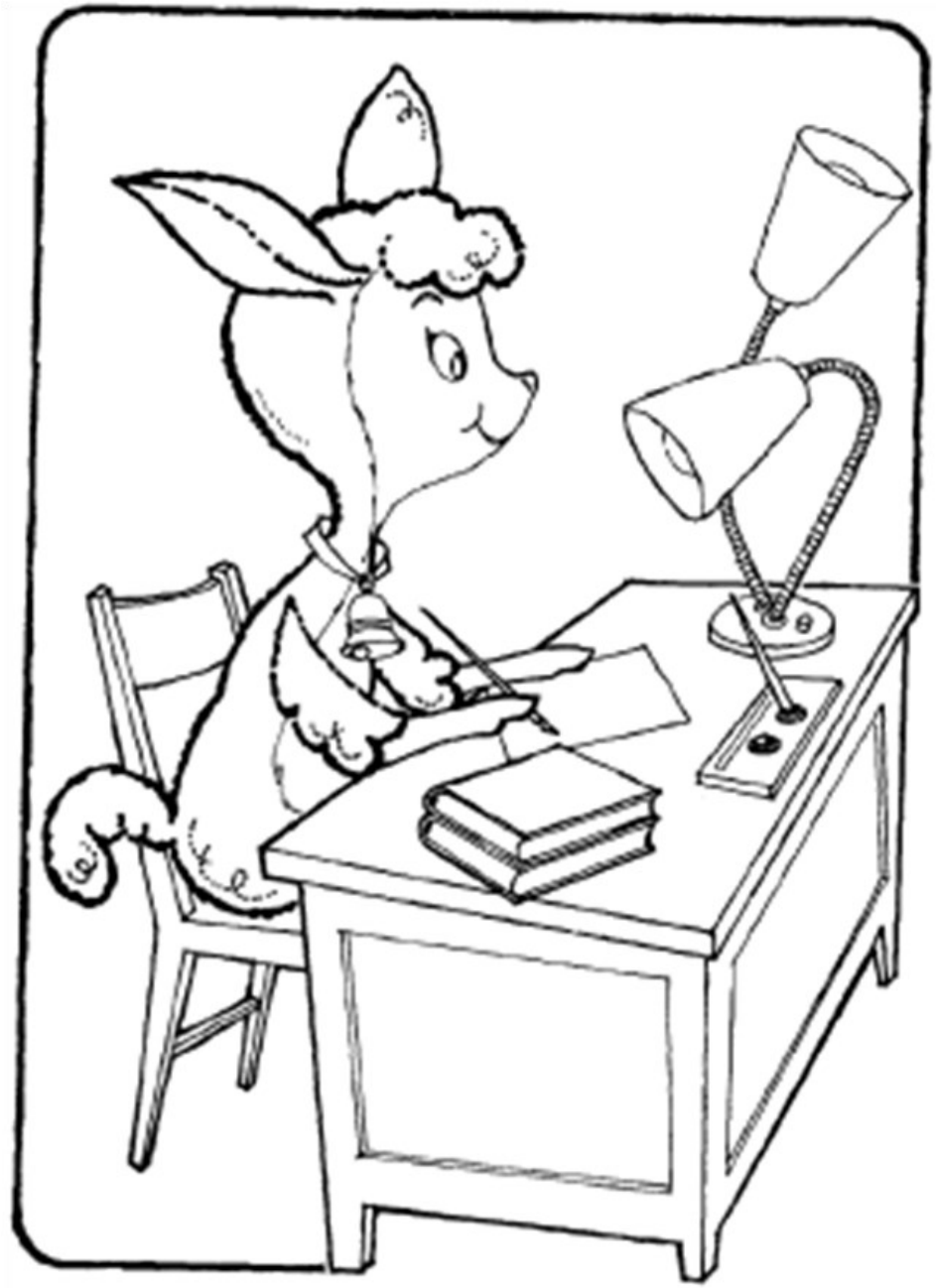

ПРАЦЕЛЮБСТВО

Це ягнятко працелюбне
Ні хвилинки не загубить.
Всі обов'язки, завдання
Так виконує старанно,
Що аж любо подивитись –
Та і є чого навчитись.
Йде воно щасливе спати,
Бо зробило так багато.
Тож плоди не забаряться
Завдяки сумлінній праці.
Тож робімо все, що в силі,
Все, що праведне і миле,
Від рання і до смеркання
Щиро, радісно й старанно.

Римлян 12: 11

СКРОМНІСТЬ

Це ягня багато знало,
Та ніколи не старалось
Похвалитися усім
Гострим розумом своїм.
В ньому гордості не було,
Хоч багато вже здобуло.
Та всім було зрозуміло,
Яке добре воно й миле.
Нам покірними слід бути
І про себе геть забути,
В свої сурми не сурмити,
Свої справи не хвалити,
Інших більшими вважати
Й низько голову схиляти.

Приповісті 15: 33

ДОБРОТА

Його звали Доброта,
Бо воно робило так,
Щоб усім допомогти,
Користь друзям принести;
Шерсть свою тому дало,
Кому холодно було;
А потрапив хтось в біду –
То воно вже тут як тут.
Тож не біймося і ми
Бути добрими з людьми,
Дати те, що треба й нам,
Підійти, якщо хтось сам;
Бо найбільше добрим є
Той, Хто нам усе дає –
Добрий, люблячий Отець,
Лікар зранених сердець.

Луки 6: 38
Дії 20: 35

СЛУХНЯНІСТЬ

Двічі малому ягняті
Не треба було повторяти,
Слухняним його називали,
Любили тому й поважали.
Та звичка лишилася далі,
Коли воно зрілим вже стало.
Тому воно кориться радо
Усім Божим добрим порадам,
Не вміє воно бунтуватись,
Чи чогось свого добиватись,
Бо в серці слухняність панує,
Тому Бог ним завжди керує.

Припровісті 1: 8
Ефесян 6: 1, 2

ТЕРПЕЛИВІСТЬ

А ягнятко терпеливе
Завжди мало вдосталь сили,
Щоб у труднощах стерпіти,
Спокій зберегти зуміти,
Там, де треба, помовчати,
Або лагідно сказати.
Йов був дуже терпеливим,
Він нам приклад дав властивий,
Як сприймати біль, нещастя,
Бо коли вони скінчаться,
Господь дасть нам більшу радість,
В дім небесний запровадить.

1 Тимофія. 6: 11;
Якова 1: 4

ЖИТТЄРАДІСНІСТЬ

Це ягня завжди раділо,
Сліз марних воно не лило,
Віру і надію сильну
Мало у душі постійно;
Скрізь привітно посміхалось,
Радісні пісні співало;
Всюди, де воно ходило,
Настрій, радість приносило.
Будьмо й ми на радість скорі,
Задоволені, бадьорі,
Не похнюплені, надуті,
Щоб усі могли відчути,
Як ми любимо їх щиро,
Ллєм на них пахуче миро.

Приповісті 15: 13
2 Коринтян. 9: 7

ВІРА

Віра силу таку має,
Що усе перемагає –
Всякі сумніви, тривоги
Геть змітає із дороги.
Це ягня сміливе дуже,
Але вірно воно служить
Тому, хто його пильнує,
Хто в дорозі ним керує,
Бо під наглядом таким
Шлях є зовсім нестрашним.
Віра дух наш піднімає
І до Бога наближає,
Дає впевненість у Ньому,
Що Він вірним є у всьому,
Мир і спокій нам вселяє,
Жити в правді помагає.

1 Коринтян. 13: 13;
Євреїв 11: 1, 6

НАДІЯ

Це ягня зовуть Надія,
Бо воно завжди уміє
Щиро вдалину дивитись,
Коли сумно й тяжко жити.
Хоч нависли темні хмари,
Хоч усе здається марним,
Ясні проблиски Надії
Ми все ж бачити умієм.
В нас відновлюються сили,
Піднімаємо ми крила,
Бо надію в серці маєм,
Що майбутнє нас чекає.

1 Коринтян 13: 13

ЛЮБОВ

...І Любов – вона найбільша.
Це ягнятко наймиліше,
Бо воно включає в себе
Все, що нам у серці треба.
Хоч сьогодні лев з ягням
Не пасуться ще разом,
Та пророк Ісая каже,
Що, як “битий шлях” проляже,
Всі у мирі будуть жити –
Будуть вчитися любити.
Але цю Любов вже нині
Розвивати ми повинні,
Приклад з Бога беручи, –
Він любити нас навчив.
Бо любов – це завжди жертва,
Це готовність НАВІТЬ ВМЕРТИ...

Ісаї 11: 6-9